

Euroclassica 2010

Alfred Reitermeyers østrigsk-engelske røst forsøger at skabe ro blandt repræsentanterne for Europas Klassikerforeninger: "Welcome to the general assembly 2010 of Euroclassica" lyder det i den skrattende mikrofon. De fleste er her – igen i år. Gabriela fra Rumænien, Francisco fra Portugal, Paul fra Belgien (den fransktalende del!), Christine fra Schweiz, Vesna fra Makedonien (FYROM!), Eva fra Sverige, Elena fra Rusland, Helmut fra Tyskland, og så naturligvis de spanske værter José og Ramon. Og ja, i Euroclassica er man på fornavn og hurtigt dus med alle.

Første punkt på den lange dagsorden er nyt fra de deltagende lande. Danmark har heldigvis mindre at berette om end sidste år. Mange nyheder er nemlig sjældent gode nyheder i Euroclassica-sammenhæng. Men alt er som bekendt relativt – heldigvis, fristes man til at sige. Hvad der efter tysk målestok er en katastrofe, lyder som paradisiske tilstande for en skandinaver. "Så mange timers latin om ugen?", mens centraleuropæeren replicerer: "Oldtidskundskab? Hvorfor lærer de ikke bare græsk i stedet for?" Det kan lyde som om, det er svært at finde fælles fodslag med så vidt forskellige udgangspunkter. Og det er det også. På dét punkt adskiller Euroclassica sig ikke stort fra andre europæiske samarbejdsinstitutioner. Især når man med en græsk og meget formaliseret protest mod Makedoniens indlemmelse i den ærede forsamling – uden den obligate "FYR"-betegnelse foran! – føres helt til noget, der ligner EU-niveau.

Men sådanne dramaer hører heldigvis til undtagelserne. For det meste står den på lavpraktiske, men perspektivrige spørgsmål som: "Hvordan går det med de fælles europæiske latin-test på nettet?", "hvilke lande mangler at bidrage til European Symbols?" og "hvad med Europatria?" Her er der tale om fælles europæiske klassikerprojekter, der løbende udmønter sig i konkrete resultater. Latin-testene findes allerede på flere niveauer, stærkt forfulgt af græske modstykker, og kan foruden at være nyttige pædagogiske mellemstationer også blive til vigtige uddannelsespolitiske markeringer under en fælles europæisk sprogportal. De "europæiske symboler" er på vej til at blive en engelsksproget opvisning af meget forskellige nationale eksempler på europæisk antikkeception (monumenter og latinsksprogede tekster med gloser med tydelige referencer til antikken), der kan bruges som lærebog i de klassiske fag over hele Europa. Mens "Europatria" hovedsagelig er antologi af mestendels antikke, men også middelalderlige og nylatinske tekster, der bærer vidnesbyrd om de enkelte europæiske landes eksistens og særkende.

Euroclassica kan til næste år fejre 20 års jubilæum efter stiftelsen i 1991 i Luxembourg. Stiftelsestidspunktet afslører grundlæggernes, heriblandt tidl. fagkonsulent Christian Iuul, bredt favnende europæiske hensigter om et Euroclassica for både Øst- og Vesteuropa. Og tag ikke fejl, for selvom danskere traditionelt udviser en temmelig tempereret adfærd over for fælleseuropæiske

initiativer, har Euroclassica haft og har fortsat meget stor betydning for de klassiske fag i de østeuropæiske lande. Lande som efter murens fald af naturlige årsager har ønsket en stærk tilknytning til hele den vesteuropæiske sprog- og kulturhistorie.

Til hver eneste generalforsamling knytter der sig også et fagligt program med vekslende pædagogisk og/eller videnskabeligt sigte, og i dette års faglige program, som strakte sig over fire dage, deltog foruden undertegnede også tre andre danske deltagere, der havde meldt sig til Klassikerforeningens kursus "Det romerske Spanien". Det blev et romersk Spanien, der strakte sig lige fra teateropførelse i det antikke teater i Segobriga over workshops med temaerne "romersk skrivekunst" og "romersk kosmetik" til intense nærstudier af tydelige efterantikke perspektivbilleder til antik historie, litteratur og mytologi på Pradomuseet. Alt sammen for at give brugbare eksempler på "how to make the ancient world come alive to the pupils", som de spanske arrangører gang på gang understregede. Og levende blev den fælles fortid sandelig. Elektra, i form af et spansk gymnasieskuespillertalent, triumferede over sin og Orestes' hævn over Agamemnon-morderne midt i Castilliens brændende middagssol, mens de delegerede dagen forinden havde forsøgt sig som skrivekarle og parfumblandere i to meget praktiske "hands-on"-workshops under ledelse af spanske gymnasielærere i de klassiske fag, der til samme formål har oprettet et helt besøgscenter for gymnasieelever.

Både José Navarros dygtige tragedieskuespillere og de skrivende/parfumblandende gymnasielærere gæsteoptræder gerne i udlandet – som inspiration for andre, lød det kækt og måske lidt vidtløftigt bagefter. Men hvorfor egentlig ikke? På trods af vores vidt forskellige udgangspunkter, hvad angår gymnasieundervisningens indretning, det faglige niveau, pædagogisk tradition etc, så vil vi jo det samme: Formidle antikken levende og vedkommende. Euroclassica 2011 finder sted i Paris, 2012 i Vilnius og 2013 i København. Hvem vil være med? Spanien får foreløbig 12 point for sin indsats af den danske jury. Spain - twelve points! Espagne - douze points!